

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.204 van 13 februari 2015
in de zaak A. 204.674/X-15.096.**

In zake : 1. de VZW MILIEUFRONT OMER WATTEZ
 2. Bernard MEYFROODT
 3. Carlos ANCKAERT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Karin De Roo
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 1. de PROVINCIE OOST-VLAANDEREN
 2. het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Paul Aerts
 kantoor houdend te 9000 gent
 Coupure 5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

 de NV UTEXBEL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Peter Flamey
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Jan Van Rijswijcklaan 16
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 april 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 december 2011 tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Snoecklaan-Zonnestraat” te Ronse en van de beslissing van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,

Ruimtelijke Ordening en Sport van 6 februari 2012 tot goedkeuring van dit provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 12 september 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partijen en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 september 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Karin De Roo, die verschijnt voor de verzoekende partijen, Kaat Van Keymeulen, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Sandro Di Nunzio, die *loco* advocaat Paul Aerts verschijnt voor de tweede verwerende partij, advocaat Peter Flamey en afgevaardigde bestuurder J.F. Griboumont, die verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest gedeeltelijk eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De tussenkomende partij exploiteert aan de C. Snoecklaan te Ronse een textielweverij en -ververij. De tweede en de derde verzoeker verklaren in het verzoekschrift al meer dan twee decennia in de onmiddellijke omgeving van het betrokken bedrijf te wonen. Tussen hun woningen en het bedrijf ligt de Maghermanlaan die ongeveer tien meter breed is.

Overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan Oudenaarde is het bedrijf gelegen in woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Bij besluit van de Vlaamse regering van 29 oktober 1999 wordt deze bestemming van de gronden van het bedrijf gewijzigd in regionaal bedrijventerrein met openbaar karakter. Deze gewestplanherziening wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 114.327 van 9 januari 2003.

4. Op 13 juli 2006 verleent de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op vraag van de tussenkomende partij een positief planologisch attest, dat besluit dat het bedrijf onder voorwaarden kan behouden worden op de bestaande locatie en worden uitgebreid.

Waar het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen reeds gestart was met de opmaak van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) voor de afbakening van het kleinstedelijk gebied Ronse wordt, ten gevolge van de afgifte van voormeld positief planologisch attest, in de planprocedure een specifiek deelplan ingelast voor het gebied Snoecklaan-Zonnestraat te Ronse.

De site van de tussenkomende partij krijgt in dit deelplan een bestemming als gemengd regionaal bedrijventerrein, met subzones voor de industriële vestiging (A), voor daarbij behorende logistieke en ondergeschikte voorzieningen (B), en voor regionale bedrijven en kantoren (C).

Het ontwerp van PRUP wordt door de provincieraad van Oost-Vlaanderen voorlopig vastgesteld bij besluit van 12 december 2007.

Tijdens het openbaar onderzoek worden een aantal bezwaren ingediend, onder meer door de eerste en de tweede verzoeker.

Op 12 juni 2008 onderzoekt de provinciale commissie voor ruimtelijke ordening van Oost-Vlaanderen (hierna: Procoro) de ingediende bezwaren.

Op 15 oktober 2008 beslist de provincieraad van Oost-Vlaanderen tot de definitieve vaststelling van het PRUP. De Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening keurt het PRUP op 22 december 2008 goed.

5. Op vraag van de eerste twee verzoekers vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 214.329 van 30 juni 2011 het PRUP “Afbakening kleinstedelijk gebied Ronse” voor zover het betrekking heeft op het deelplan “Snoecklaan-Zonnestraat”. De Raad van State overweegt onder meer dat met het bestreden plan in wezen beoogd wordt het bestaande industriële bedrijf, waarvan niet wordt en ook niet kan worden betwist dat het grote hinder voor de woonomgeving veroorzaakt, zijn activiteiten ter plaatse verder te laten ontplooiën, om economische en sociale redenen, en dat uit geen enkel dossierstuk blijkt dat de beleidsoptie om de economische en sociale behoeften het zwaarst te laten doorwegen bij het bepalen van het gebruik dat van de betrokken ruimte mag worden gemaakt, het resultaat is van een afweging van de ruimtelijke behoeften, minstens van de woonbehoefte van de omwonenden ten opzichte van de

industriehoeft. Ook stelt het arrest vast dat de buffering ten opzichte van de Maghermanlaan volledig ondermaats is.

De Procoro verleent op 17 november 2011 een aanvullend advies dat “boven het advies van 12 juni 2008 gelezen [moet] worden”. Verwijzend naar het arrest inzake Van Ermen, nr. 190.762 van 24 februari 2009 en omdat de planologische context sinds de start van de procedure niet veranderd is, wordt het juridisch niet nodig geacht de volledige procedure te hernemen en wordt ze hernomen “nà het openbaar onderzoek”. Na een “[a]fweging van de verschillende ruimtelijke behoeften” komt de Procoro tot de conclusie dat het bestaande bedrijf in principe behouden kan blijven en dat het wenselijk is, teneinde de ruimtelijke draagkracht niet te overschrijden om een aantal bijkomende maatregelen in de stedenbouwkundige voorschriften op te nemen.

De provincieraad stelt het PRUP “Snoecklaan-Zonnestraat” op 14 december 2011 opnieuw definitief vast. De wijzigingen die door de Procoro worden voorgesteld aan de toelichtingsnota, de stedenbouwkundige voorschriften en het grafisch plan worden effectief doorgevoerd. Het gaat om de volgende wijzigingen:

- “- de afweging van de verschillende ruimtelijke behoeften in het gebied, beschreven in het advies van de Procoro van 17 november 2011, wordt integraal opgenomen in de toelichtingsnota,
- de zone 1 B voor logistieke activiteiten wordt uitgebreid waardoor er een functionele buffering ontstaat tussen de productieruimtes van het bedrijf en de Maghermanlaan,
- op het grafisch plan worden de bufferzones langs de Maghermanlaan uitgebreid,
- in de stedenbouwkundige voorschriften wordt opgenomen dat het intern transport van het bedrijf over de eigen site dient te gebeuren en niet via de openbare weg,
- in de stedenbouwkundige voorschriften werd bepaald dat de buffers dienen uitgevoerd te worden in bladhoudend groen en dat er slechts doorgangen door de buffers mogelijk zijn ter hoogte van de pijlen (2 langs de Maghermanlaan).”

Het aangepaste PRUP wordt door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport bij besluit van 6 februari 2012 goedgekeurd.

IV. Belang

Exceptie

6. Volgens de toelichtende memorie van de tussenkomenende partij is de derde verzoeker zonder belang omdat hij sedert 2012 verhuisd is.

Beoordeling

7. De derde verzoeker stelde het beroep in als buurtbewoner, wonend in de onmiddellijke omgeving van het plangebied van het deelplan “Snoecklaan-Zonnestraat”, namelijk wonend in de F. de Mérodesteraat 26 te Ronse. Als zodanig wordt hij al gedurende decennia geconfronteerd met de hinder die de nv Utexbel veroorzaakt.

Ter terechtzitting bevestigt de derde verzoeker dat hij op dat moment niet meer in de F. de Mérodestraat 26 te Ronse woont en dat hij in de zeer nabije toekomst ook geen eigenaar van de woning meer zal zijn.

Hieruit volgt dat de derde verzoeker niet meer de hoedanigheid van buurtbewoner bezit, waarop hij zijn belang bij het annulatieberoep baseerde. Dit belang is niet meer actueel.

8. De exceptie is gegrond. Hierna wordt met de verzoekers nog alleen verwezen naar de eerste en de tweede verzoeker.

V. Onderzoek van het tweede middel

Standpunt van de partijen

9. Een tweede middel is genomen “uit de schending van het gezag van gewijsde van het arrest nr. 214.329 van 30 juni 2011, de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als

algemene beginselen van behoorlijk bestuur”. Concreet bekritisieren de verzoekers dat de procedure is hernomen vanaf het advies van de Procoro. Uiteengezet wordt onder meer dat het planologisch attest dat aan de basis ligt van het deelplan “Snoecklaan - Zonnestraat” vervallen was.

10. De eerste verwerende partij repliceert in de memorie van antwoord in de eerste plaats dat er geen planologisch attest hoeft te bestaan om tot de opmaak van een PRUP te kunnen overgaan. In de besluiten van de provincieraad tot voorlopige en definitieve vaststelling wordt op geen enkel moment verwezen naar het planologisch attest.

11. De tweede verwerende partij merkt op wat volgt:

“Verzoekende partijen redeneren [...] vanuit de premisse dat een herneming van de procedure na het vernietigingsarrest nr. 214.329 van 30 juni 2011 niet mogelijk is maar dat de procedure voor de totstandkoming van het PRUP opnieuw diende te worden overgedaan.

N.V. Utexbel verkreeg een planologisch attest met een aantal voorwaarden om haar activiteiten op de site verder te zetten. Het bestreden PRUP bevat de voorschriften die het verder terugdringen van de hinder voor de omgeving garanderen. In uitvoering van het planologisch attest werd aan N.V. Utexbel een bouwvergunning en een milieuvergunning verleend.

Bovendien werd tijdig gestart met de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan, zodat het hernemen van het definitief vaststellingsbesluit geen invloed heeft op het door verzoekende partijen beweerde maar niet bewezen verval van het planologisch attest.

Aangezien de procedure niet *ab initio* werd overgedaan kon de Provincie Oost-Vlaanderen ook voortbouwen op de voorliggende documenten en voorschriften. De planologische context is niet gewijzigd.”

12. Harerzijds doet de tussenkomende partij in haar toelichtende memorie gelden:

“De aflevering van het positief planologisch attest verplichtte de plannende overheid om conform art. 4.4.26 VCRO over te gaan tot de opmaak van een voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan. De planopmakende overheid werd zeker niet verplicht tot de verwezenlijking van de in het planologisch attest vooropgestelde ruimtelijke ordening.

Na de vernietiging van het deelRUP ‘Snoecklaan-Zonnestraat’ werd de planopmaakprocedure hernomen daar waar er volgens het arrest van de Raad van State een fout was gemaakt, met name bij de behandeling van de

bezwaren die werden ingediend in het openbaar onderzoek (zie R.v.St., 24 februari 2009, Van Ermen, nr. 190.762).

Er werd een nieuw advies gevraagd van de Procoro, die de bezwaren in het openbaar onderzoek grondig heeft besproken en behandeld en waarin een zorgvuldige afweging is gebeurd van alle betrokken belangen (zowel van het bestaande bedrijf als van de omwonenden) en waarin een uitdrukkelijke toetsing is gebeurd aan de ruimtelijke draagkracht.

De omstandigheid dat het afgeleverde planologisch attest ondertussen vervallen zou zijn, doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de provincieraad om een nieuw PRUP ‘Snoecklaan-Zonnestraat’ vast te stellen (zie art. 2.2.9 ev. VCRO). Zulks gebeurde bij besluit van de provincieraad van 14 december 2011.

De aflevering van een positief planologisch attest houdt immers slechts de verplichting in voor de planopmakende overheid om binnen het jaar over te gaan tot de opmaak van een voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan. Het eventuele verval van een planologisch attest staat op geen enkele wijze in enig oorzakelijk verband met de bevoegdheid van de plannende overheid om een ruimtelijk uitvoeringsplan vast te stellen.

Het verval van een planologisch attest kan dan ook op geen enkele wijze de bevoegdheid van de provincieraad inperken. Verzoekende partijen tonen dit dan ook op geen enkele wijze aan. De Provincieraad beschikt over een autonome bevoegdheid om een PRUP vast te stellen, ook als daaraan voorafgaand geen planologisch attest is verleend of een verleend attest intussen is vervallen.

Verzoekers bekritisieren in feite [de] discretionaire beslissing van de plannende overheid om de planningsprocedure te hernemen. Door verzoekende partijen wordt in het middelonderdeel wederom gesuggereerd dat de N.V. Utebel beter de boeken zou neerleggen. Het behoort vanzelfsprekend tot de discretionaire bevoegdheid van de plannende overheid om al dan niet over te gaan tot de vaststelling van een ruimtelijk uitvoeringsplan. In dit verband oordeelde het bestuur dat het bestaan van zowel het textielbedrijf met zijn 800 werknemers, als het behoud van de woonfunctie in de omgeving verzoenbaar is. Een loutere opportuniteitskritiek kan uiteraard niet leiden tot de onwettigheid van het PRUP.

Art. 4.4.26, § 1, tweede lid VCRO bepaalt integendeel dat het bestuur haar volledig[e] vrijheid met betrekking tot het al dan niet vaststellen van een ruimtelijk uitvoeringsplan volledig herwint na het verval van een planologisch attest.”

13. In de laatste memorie voegt de eerste verwerende partij toe dat de procedure voor de opmaak van een plan na een positief planologisch attest dezelfde is als een procedure die door een ander initiatief in gang is gezet. De afwegingen in het dossier zijn volgens haar niet gebaseerd op de afwegingen in het attest “maar vormen een autonome motivering”.

14. De tweede verwerende partij benadrukt, met een verwijzing naar het arrest nr. 190.762 van 24 februari 2009, dat na het vernietigingsarrest nr. 214.329 de planprocedure kon worden hernomen na het openbaar onderzoek en op basis van de voorliggende adviezen. De afgifte van een positief planologisch attest verplicht de plannende overheid om over te gaan tot de opmaak van een voorontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan. De omstandigheid dat het planologisch attest ondertussen vervallen zou zijn “doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Provincieraad om de verdere Plan-procedure na het vernietigingsarrest nr. 214.329 van 30 juni 2011 te hernemen en verder te zetten”.

15. De tussenkomenende partij zet in de laatste memorie uiteen dat het verval van het planologisch attest vijf jaar na de afgifte, niet belet (lees: inhoudt) dat de planopmakende overheid haar bevoegdheid zou hebben verloren om het bestreden PRUP vast te stellen en goed te keuren. Het verval kan er hoogstens toe leiden dat de overheid niet meer verplicht was om een ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken, maar kon in geen geval de bevoegdheid beperken om een plan op te maken en vast te stellen.

Beoordeling

16. Op 13 juli 2006 verstrekte de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan de tussenkomenende partij een voorwaardelijk positief planologisch attest. Het planologisch attest is:

- gunstig wat het behoud van het bedrijf betreft op de huidige locatie en binnen de huidige omvang;
- gunstig voor de uitbreiding op korte termijn, namelijk met betrekking tot de parkingzone ter hoogte van de C. Snoecklaan in tijdelijk materiaal, de stockageruimte door overname van gebouwen hoek Van Nassaulaan-Maghermanlaan en de aanleg van een interne buffer en gevelgroen; en
- gunstig voor de uitbreiding op middellange termijn, namelijk met betrekking tot het oprichten van een kantoorgebouw met parkeerzone ter vervanging van de tijdelijke parkeerzone, het herinrichten van de circulatieruimte voor toelevering

ter hoogte van de Zonnestraat, en het structureel vernieuwen en eventueel heroprichten van de verouderde gebouwen langs de Maghermanlaan.

17. Het is naar aanleiding en op basis van dit planologisch attest dat in de planprocedure tot opmaak van een PRUP voor de afbakening van het kleinstedelijk gebied Ronse, een deelplan is ingelast voor het gebied Snoecklaan-Zonnestraat te Ronse. Het advies van de Procoro van 12 juni 2008 en de initiële toelichtingsnota laten daarover geen twijfel.

Zo wordt in het advies van de Procoro op de vraag waarom het bedrijf dat de ruimtelijke draagkracht van het woongebied overschrijdt en voor luchtverontreiniging, waterbezoedeling, trillingen, geluidsoverlast, stankhinder en storend zwaar verkeer zorgt, niet kan verhuizen naar een van zijn locaties, excentrisch gelegen van de stad, onder meer geantwoord:

“Het bedrijf heeft een planologisch attest ingediend om na te vragen of zij te[r] plaatse kunnen blijven en in hoeverre zij hun toekomstplannen op deze locatie kunnen uitvoeren. Er werd door de provincie (op basis van adviezen van andere instanties) een (voorwaardelijk) positief planologisch attest afgeleverd waartegen de minister niet in beroep is gegaan. Er is vanuit verschillende oogpunten (waaronder hinderaspect) en de mogelijkheden tot herlokalisatie (financieel aspect, ...) beleidsmatig geoordeeld dat het bedrijf, mits te voldoen aan een aantal voorwaarden en mits het naleven van de voorwaarden uit de milieuvergunning om de hinder te beperken (cruciaal punt bij draagvlak voor omgeving), ter plaatse kan blijven. Bijgevolg diende er binnen het jaar een plenaire vergadering georganiseerd te worden over het voorontwerp RUP.”

Op vragen over de gevolgen van het behoud van de nv Utexbel op de leefbaarheid van de stad Ronse verwijst de Procoro naar het voorgaande antwoord, en voegt zij eraan toe:

“Bovendien dient gesteld te worden dat het de bedoeling is van de initiatiefnemer en de stad Ronse om te werken aan de leefbaarheid van het gebied door te stellen dat bij stopzetting van de activiteiten moet overgegaan worden tot het toelaten van bedrijfsactiviteiten die kunnen verweven worden met de omgeving (woongebied, uitgebreide kleinhandelszone langsheen de Snoecklaan en andere stedelijke activiteiten, ...).”

Het antwoord van de Procoro op de opmerking dat het PRUP enkel de verdere ontwikkeling en de economische belangen van één bedrijf wil dienen, ook al doet dat bedrijf weinig moeite om de leefbaarheid in het omringende stedelijk woongebied enigszins te vrijwaren, luidt:

“Het RUP volgt uit het voorwaardelijk positief planologisch attest. Met het decreet RO 1999 en wijzigingen heeft men het instrument van planologisch attest in het leven geroepen. Het planologisch attest is een document dat aangeeft of een bestaand bedrijf al dan niet behouden kan worden op de plaats waar het gevestigd is. In het geval van behoud worden de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden op korte en op lange termijn meegedeeld. Bij een positief planologisch attest moet er binnen het jaar een voorontwerp van PRUP verstuurd worden die onderworpen wordt aan een plenaire vergadering voor het plangebied van het planologisch attest. Bijgevolg zijn de RUP's voor planologische attesten vaak opgemaakt voor slechts één bedrijf. Toch dient gesteld te worden dat dit PRUP, dat uit het planologisch attest volgt, betrekking heeft op gans de ontwikkeling van de bouwblok Snoecklaan-Zonnestraat-Van Nasssastraat en Maghermanlaan. In samenspraak met de stad Ronse is er tijdens het planproces gesteld dat het wenselijk was voor de hele bouwblok een visie uit te werken (cfr site Cambier en Delbar).”

Ook in de toelichtingsnota wordt, met betrekking tot de site Utxbel, zowel wat de genomen opties als wat de “[u]itwerking gewenste structuur” betreft, expliciet verwezen naar het planologisch attest dat het bedrijf verkreeg met een aantal voorwaarden om zijn activiteiten op de site verder te zetten.

18. Bij arrest nr. 214.329 van 30 juni 2011 heeft de Raad van State het betrokken deelplan vernietigd omdat de bevoegde overheden tot de beleidsoptie zijn gekomen dat bij het bepalen van het gebruik dat van de ruimte mag worden gemaakt, de economische en de sociale behoeften en noden het zwaarst doorwogen, ofschoon uit geen enkel dossierstuk blijkt dat die beleidsoptie het resultaat is van een afweging van, minstens, de relevante woonbehoefte van de omwonenden ten opzichte van de industriebehoefte. Evenmin blijkt, aldus nog het arrest, een beoordeling van de impact van het bedrijf op de huidige ruimtelijke draagkracht van het betrokken gebied te hebben plaatsgehad. Een en ander acht de Raad van State *in concreto* gestaafd door de vaststelling dat de buffering ten opzichte van de Maghermanlaan volledig

ondermaats is en niet meer dan een loutere bevestiging van de bestaande toestand.

19. Om hieraan een mouw te passen heeft de Procoro zijn advies op 17 november 2011 aangepast. In de eerste plaats houdt die aanpassing in dat tot een expliciete “[a]fweging van de verschillende ruimtelijke behoeften” werd overgegaan. Vervolgens is op een aantal bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek van begin 2008 werden ingediend, een nieuw antwoord geformuleerd. Zo wordt op de vraag waarom het bedrijf, dat de ruimtelijke draagkracht overschrijdt en voor luchtverontreiniging enzovoort zorgt “niet [kan] verhuizen naar een van zijn locaties, excentrisch gelegen van de stad”, niet meer geantwoord met een verwijzing naar het planologisch attest, maar met een verwijzing naar de afweging van de verschillende ruimtelijke behoeften.

Deze afweging van de verschillende ruimtelijke behoeften is ook ingeschoven in de aangepaste toelichtingsnota van december 2011, tussen de oorspronkelijke rubrieken “Bestaande feitelijke en juridische toestand” en “Uitwerking gewenste structuur”. Wijzigingen werden ten slotte aangebracht in de stedenbouwkundige voorschriften en het grafisch plan van het PRUP, inzonderheid in verband met de buffering langs de Maghermanlaan.

20. Daargelaten of hiermee nu al dan niet de onwettigheid wordt verholpen die de Raad van State in zijn arrest nr. 214.329 vaststelde, als zodanig veranderen die wijzigingen niet wezenlijk de welbepaalde context van het plan. De wijzigingen dienen ertoe een plan doorgang te laten vinden dat geïnstigeerd is en essentieel teruggaat op een positief planologisch attest dat aangeeft dat het bedrijf van de nv Utexbel kan worden behouden en uitgebreid op de bestaande locatie.

Dat een plan geen rechtsgrond móet vinden in een planologisch attest en dat de procedure voor de opmaak van een plan na een positief planologisch attest gelijk is aan de procedure die door een ander initiatief in gang is gezet, mag waar zijn. Maar het doet te dezen niet ter zake. Te dezen wijzen de feiten nu eenmaal uit dat de planprocedure is gestart en – na het

vernietigingsarrest nr. 214.329 – is voortgezet, op basis van het planologisch attest van 13 juli 2006 dat voor de verwerende partijen de aanzet en basis was om een plan te overwegen dat het behoud en de uitbreiding van het bedrijf van de tussenkomende partij mogelijk maakt.

21. Zoals reeds vastgesteld in het arrest nr. 216.629 van 1 december 2011, inzake een beroep waarin ook de tussenkomende partij was betrokken, is evenwel de geldingsduur van dit planologisch attest verstreken vijf jaar na de afgifte ervan, meer bepaald op 12 juli 2011.

22. Ter verantwoording dat niettemin de bestreden beslissingen toch nog rechtmatig konden worden genomen op 14 december 2011 en 6 februari 2012, doen de tweede verwerende partij en de tussenkomende partij gelden dat na de vernietiging van 30 juni 2011 de planopmaakprocedure mocht worden hernomen vanaf het punt waarop het volgens de Raad van State verkeerd liep. Niet zonder pertinentie verwijzen zij in dit verband naar het arrest nr. 190.762 van 24 februari 2009.

Weliswaar vermag het principe dat, bij een vernietiging door de Raad van State, de administratieve procedure kan worden hernomen vanaf het punt waarop de vastgestelde onregelmatigheid zich heeft voorgedaan, niet te beletten dat intussen de tijd voortschrijdt en dat het bestuur bij het nemen van zijn nieuwe beslissing rekening moet houden met de nieuwe omstandigheden die zich sinds de vernietigde beslissing hebben voorgedaan. Het arrest nr. 225.678 van 3 december 2013 herinnert er daarom uitdrukkelijk aan dat de overheid die een nieuwe beslissing neemt “er niet van ontslagen is om zich te baseren op gegevens die, niettegenstaande het tijdsverloop sinds het vernietigde definitieve vaststellingsbesluit, niet achterhaald mogen zijn en op de actualiteit waarvan de wettigheidsrechter desgevraagd toezicht zal uitoefenen”.

Zo dan in voorliggend geval beweerdelijk de planologische context niet is veranderd sinds de vaststelling van het PRUP van 15 oktober 2008,

alleszins mochten de verwerende partijen er niet aan voorbij zijn gegaan dat intussen wel het positief planologisch attest vervallen was.

23. Samenvattend brengt het feit dat het positief planologisch attest uit de rechtsorde is verdwenen, de onwettigheid mee van de bestreden beslissingen. Door het verval was het bedrijf van de tussenkomende partij niet meer te beschouwen als een bedrijf waarvoor het opmaken van een PRUP overwogen moest worden om het behoud en de uitbreiding van het bedrijf mogelijk te maken.

Het is een onwettigheid die het goedgekeurde plan vanaf het eerste begin aantast. Het is dan ook terecht dat de verzoekers in de laatste memorie opmerken dat als de verwerende partijen menen dat er reden is om opnieuw een PRUP voor de site vast te stellen, zij “van in het begin een volledig nieuwe planprocedure [dienen] op te starten”.

Het middel is in de besproken mate gegrond.

BESLISSING

- 1. De Raad van State verwerpt het beroep in zoverre het uitgaat van de derde verzoeker.**
- 2. De Raad van State vernietigt de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 december 2011 tot definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Snoecklaan-Zonnestraat” te Ronse en de beslissing van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 6 februari 2012 tot goedkeuring van dit provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.**
- 3. De derde verzoeker wordt verwezen in de kosten van zijn beroep, begroot op 175 euro.**

De verwerende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep van de eerste en de tweede verzoeker, begroot op 350 euro, ieder voor de helft.

De tussenkommende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkommst, begroot op 125 euro.

4. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het tweede vernietigde besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien februari 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust